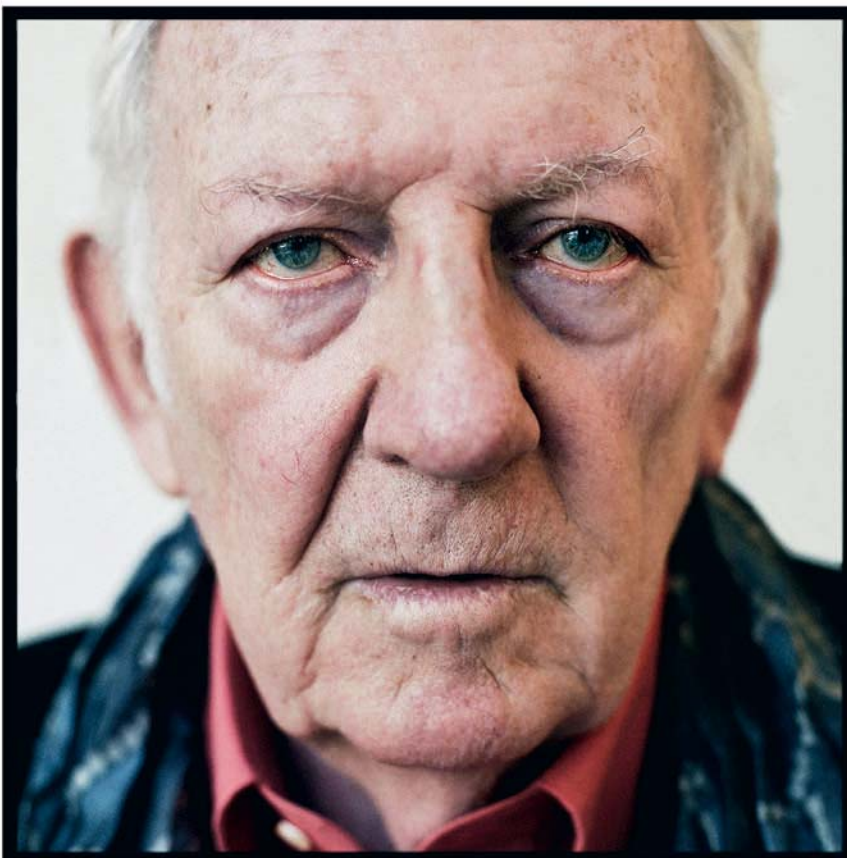

HOLLANDE HOOGTE

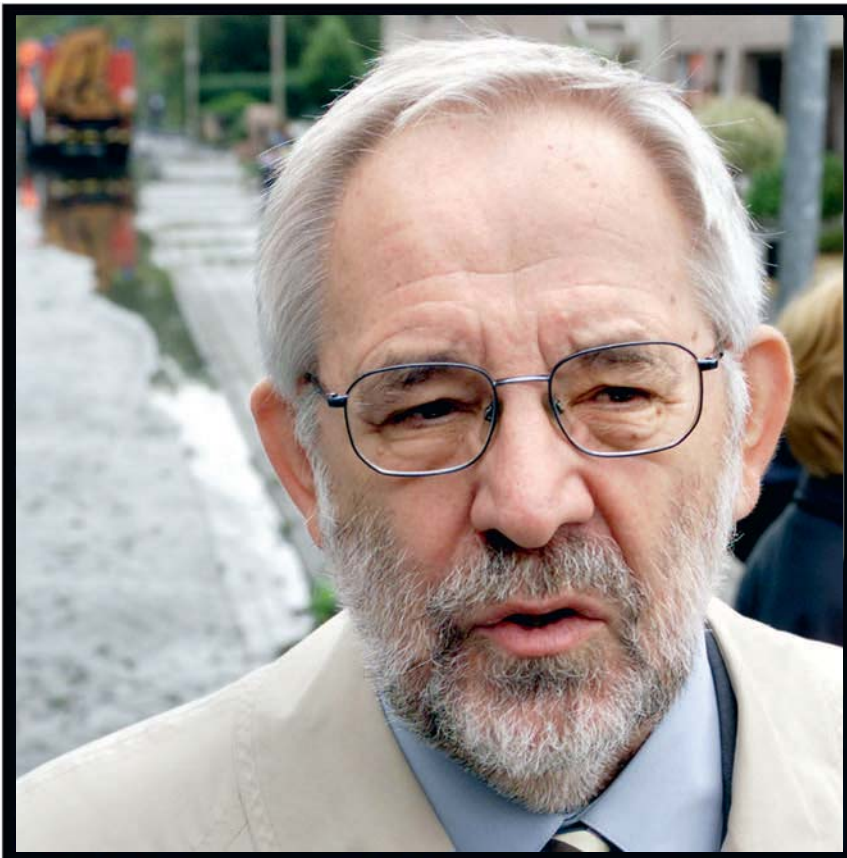

Hugo Claus (auteur)
† 19 maart 2008
Euthanasie

Tuur Van Wallendael (politicus)
† 18 november 2009
Euthanasie

Carl Ridders (acteur)
† 7 december 2008
Euthanasie

REPORTERS

REPORTERS

Sterven bij het leven

Tien jaar geleden stond het federale parlement in rep en roer tijdens de bespreking van de nieuwe euthanasiewet. Vandaag eisen meer en meer zieke Vlamingen het recht op om zelf te bepalen hoe ze sterven. Velen maken zich zorgen dat iedere vorm van zachte dood onmogelijk is geworden zonder de juiste formulieren.

DOOR ANN PEUTEMAN

Een ethische aardverschuiving was het. Dé realisatie van de paars-groene regering. Na decennia van christendemocratisch overwicht maakte een nieuwe wet euthanasie onder strikte voorwaarden mogelijk. Het was 2002, en de regering-Verhofstadt was ontzettend trots op zichzelf. Dat de euthanasiewet met kinderziekten had af te rekenen, kon de pret niet drukken. Daar zou gaandeweg wel een mouw aan worden gepast, klomk het. Maar dat is nooit gebeurd. Omdat

de regering de volgende jaren wel andere zorgen had, maar ook omdat de in 1999 afgestrafte christendemocraten langzaam aan uit hun as verzezen. 'Zodra zo'n wet er is, heeft de wetgever de neiging om achterover te leunen in zijn stoel', zegt professor medisch recht Herman Nys (K.U.Leuven). 'En ondertussen zijn de verhoudingen in het parlement danig veranderd. Wie euthanasie vandaag op de parlementaire agenda zet, opent een doos van Pandora. Zo'n debat zou zelfs tot een verstrenging van de wet kunnen leiden in plaats van tot een uitbreiding.'

Niet dat de wet niet werkt. Wie zich aan de voorschriften houdt, kan zonder ►